

Edward Szafrowski

Posoborowe prawodawstwo kościelne : 67. Kongregacja dla Spraw Kultu Bożego teksty uzupełniające liturgię Mszy św. krzyżma Wielkiego Czwartku

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 14/1-2, 302-305

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tum formatio, quae tanti momenti est pro universae Ecclesiae vita.

Confidit hoc Sacrum Dicasterium fore ut colloquium, his litteris de permanenti sacerdotum institutione atque formatione inchoatum, futuro tempore melius usque perficiatur, ad communem, in sacerdotum servitio, utilitatem.

Datum Romae, die 4 mensis novembris anno 1969, in festo S. Caroli Borromaei.

Joannes Card. WRIGHT
Praefectus

† Petrus Palazzini, a Secretis

trwałą formację kapłanów, która jest tak ważna dla życia całego Kościoła.

Kongregacja wyraża nadzieję, że rozmowa nawiązana niniejszym pismem na temat stałego kształcenia i formacji kapłanów, będzie w przyszłości doskonała dla wspólnej korzyści posługi kapłańskiej.

Dan w Rzymie, dnia 4 listopada 1969 roku w święto św. Karola Borromeusza.

Jan Kard. WRIGHT
Prefekt

† Piotr Palazzini, Sekretarz

67.

KONGREGACJA DLA SPRAW KULTU BOŻEGO
teksty uzupełniające liturgię Mszy św. krzyżma Wielkiego Czwartku

Feria quinta Hebelomadae Sanctae
(L'Osservatore Romano, 9—10, 1970)

Ad Missam Chrmatis

Haec Missa, quam Episcopus cum suo presbyterio concelebrat, et in qua Olea sacra benedicuntur, sit veluti manifestatio communionis presbyterorum cum suo Episcopo: expedit proinde ut omnes presbyteri quantum fieri potest, ipsam participant et in ea Communionem sumant, etiam sub utraque specie. Ad unitatem autem presbyterii dioecesis significandam, presbyteri, qui cum Episcopo concelebrant, sint diversis regionibus dioecesis.

In homilia, Episcopus suos presbyteros hortetur ad fidelitatem in suo munere servandam, eosque in-

Msza św. krzyżma

Msza św. krzyżma którą Biskup koncelebruje ze swoim prezbiterium i w czasie której poświęca się oleje św., winna się stać jakby ujawnieniem wspólnoty kapłanów ze swoim biskupem. Wypada zatem, ażeby, w takim zakresie w jakim to jest możliwe, uczestniczyli w niej wszyscy prezbiterzy i przyjmowali w niej Komunię św. także pod dwiema postaciami. Dla podkreślenia zaś jedności prezbiterium diecezjalnego, kapłani koncelebrujący z biskupem winni pochodzić z różnych stron diecezji.

W czasie homilii biskup winien wezwać swoich prezbiterów do dochowania wierności swojej posłudze

vitet ad promissiones suas sacerdotales publice renovandas.

i zachęcić ich do publicznego odnowienia przyrzeczeń kapłańskich.

Odnowienie przyrzeczeń kapłańskich Renovatio promissionum sacerdotalium

Homilia expleta, Episcopus, his vel similibus verbis, usus, cum presbyteris colloquitur:

Filii carissimi, annua redeunte memoria diei, qua Christus Dominus sacerdotium suum cum Apostolis nobisque communicavit, vultis olim factas promissiones coram Episcopo vestro et populo sancto Dei renovare?

Presbyteri, una simul, respondent:
Volo.

Vultis Domino Iesu arctius coniungi et conformari, vobismetipsis abrenuntiates, in gaudio consecrationis vestrae, per caelibatum servandum et per oboedientiam Episcopo vestro exhibendam?

Presbyteri:

Volo.

Vultis fideles esse dispensatores mysteriorum Dei per sanctam Eucharistiam ceterasque liturgicas actiones, atque sacrum docendi munus, Christum Caput atque Pastorem sectando, fideliter implere, non bonorum cupidi, sed animarum zelo tantum inducti?

Presbyteri: Volo.

Deinde, ad populum conversus, Episcopus prosequitur:

Vos autem, filii dilectissimi, pro presbyteris vestris orate: ut Dominus super eos bona sua abundanter effundat, quatenus fideles ministri Christi, Summi Sacerdotis, vos ad eum perducant, qui fons est salutis.

Po zakończeniu homilii biskup, postługując się zamieszczonymi tutaj lub podobnymi słowami nawiązuje dialog ze swoimi kapłanami:

Synowie najmilsi, czy chcecie w rocznicę dnia, w którym Chrystus Pan dał udział w swoim kapłaństwie Apostołom i nam — odnowić wobec naszego Biskupa i wobec świętego ludu Bożego podjęte kiedyś przyrzeczenia?

Prezbiterzy odpowiadają wspólnie:
Chcę.

Czy chcecie, wyrzekając się samych siebie, połączyć się ściślej z Panem Jezusem i upodobnić do Niego w radości waszego poświęcenia przez zachowanie celibatu i przez okazanie posłuszeństwa waszemu biskupowi?

Prezbiterzy: chcę.

Czy chcecie być wiernymi szafarzami Bożych tajemnic przez świętą Eucharystię i inne czynności liturgiczne oraz wiernie wypełnić świętą posługę nauczania, idąc w ślady Chrystusa Głowy i Pasterza, nie powodując się chęcią zdobycia dóbr, lecz kierowani jedynie troską o dusze.

Prezbiterzy: Chcę.

Następnie biskup zwrócony do ludu mówi dalej:

Wy zaś, dzieci najmilsze, módlcie się za waszych kapłanów: ażeby Pan wylał na nich obficie swoje dobro, dzięki czemu jako wierni słudzy Chrystusa, Najwyższego Kapłana, mogliby was doprowadzić do Niego, który jest źródłem zbawienia.

Populus: Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.

Et pro me etiam orate: ut fidelis sim muneri apostolico humilitatis meae commisso, et inter vos afficiar viva et perfectior in dies imago Christi Sacerdotis, Boni Pastoris, Magistri et omnium Servi.

Populus: Christe, audi nos. Christe, exaudi nos.

Dominus nos omnes in sua caritate custodiat, et ipse nos universos, pastores et oves, ad vitam perducat aeternam.

Omnes: Amen.

Praefatio

Vere dignum et iustum est, aequum et salutare nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine, Sancte Pater, omnipotens, aeternae Deus:

Qui Unigenitum tuum Sancti Spiritus unctioe novi et aeterni testamenti constituisti Pontificem, et ineffabili dignatus es dispositione sancire, ut unicum eius sacerdotium in Ecclesia servaretur.

Ipse enim non solum regali sacerdotio populum acquisitionis exornat, sed etiam fraternae homines eligit bonitate, ut sacri sui ministerii fiant manuum impositione participes.

Qui sacrificium renovent, eius nomine, redemptionis humanae, tuis apparantes filiis paschale convivium, et plebem tuam sanctam caritate praeveniant, verbo nutriant, reficiant sacramentis.

Qui, vitam pro et fratrumque salute tradentes, ad ipsius Christi ni-

Lud: Chryste, uslysz nas. Chryste, wyslychaj nas.

Módlcie się również za mnie: abym pozostał wierny posługiwaniu apostołskiemu, powierzonemu mojej pokornej osobie i abym stał się wśród was żywym i z dnia na dzień coraz doskonalszym obrazem Chrystusa Kapłana, Dobrego Pasterza, Nauczyciela i Sługi wszystkich.

Lud: Chryste, uslysz nas. Chryste wyslychaj nas.

Niechaj nas wszystkich zachowa Pan w swojej miłości i niech nas wszystkich, pasterzy i owce doprowadzi do życia wiecznego.

Wszyscy: Amen.

Prefacja

Zaprawdę godne to i sprawiedliwe słuszne i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie. Panie, Ojczy Świąty, wszechmogący, wieczny Boże:

Ty Jednorodzonego Syna Twojego ustanowiłeś przez namaszczenie Duchem Świętym Kapłanem nowego i wiecznego Przymierza i w swojej niewypowiedzianej Opatrzności zdecydowałeś postanowić, by jego jedyne kapłaństwo pozostało w Kościele.

On bowiem nie tylko lud nabyty naznaczył królewskim kapłaństwem, lecz także w braterskiej dobroci wybrał ludzi, aby przez włożenie rąk stali się uczestnikami jego świętego posługiwania.

W Jego imieniu mają oni odnawiać ofiarę zbawienia ludzkiego, przygotowując twoim dzieciom ucztę paschalną. Lud Twój święty mają karmić słowem i posilać sakramentami.

Poświęcając swe życie dla Ciebie i dla zbawienia braci, winni się

tantur imaginem conformari, et constantes tibi fide[m] amoremque testentur.

Unde et nos, Domine, cum Angelis et Sanctis universis tibi confitemur, in exultatione dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth, etc.

starać upodobnić do samego Chrystusa i okazywać Tobie niezłomną wiarę i miłość.

Przeto i my, Panie, wysławiamy Ciebie razem z aniołami i wszystkimi świętymi, z radością wołając:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg zastępów, itd.

68.

KONGREGACJA NAUCZANIA KATOLICKIEGO

Podstawowe zasady formacji kapłańskiej

Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis

(z dnia 6 stycznia 1970 r.; Typis Polyglottis Vaticanis)

Jak wskazuje na to sam tytuł dokumentu traktuje on o formacji kapłańskiej której zasadnicza część ma miejsce w Seminarium Duchownym. Instrukcja ta zostanie zamieszczona w całości w jednym z następujących tomów „Posoborowego Prawodawstwa Kościelnego” .